

Arrest

nr. 28 772 van 16 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TROCH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

*U verklaarde een Nigeriaans staatsburger te zijn van de Ishan-stam. U vroeg een **eerste maal asiel** op 20 september 2007. Deze asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus afgesloten op 19 mei 2008, onder andere omwille van het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 5 september 2008, waarbij geoordeeld werd dat geen geloof kon gehecht worden aan uw verklaringen in verband met de door u aangehaalde vervolging in Nigeria. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.*

*U vroeg vervolgens een **tweede maal asiel** aan op 4 december 2008 omdat u over nieuwe elementen beschikt die uw eerste asielaanvraag zouden ondersteunen. U legt daartoe een krantenartikel voor waarin melding wordt gemaakt van het feit dat uw vriend Tony zou gemeld hebben*

aan de krant dat hij aangevallen werd door bandieten die zouden werken voor de NIA (National Intelligence Agency) en die vroegen naar u en uw vriendin (K.). U werd bovendien in Antwerpen aangesproken door iemand die u zei dat uw ouders in Nigeria werden aangevallen en die insinueerde dat dit uw schuld was.

U vernam ook dat uw zoon zich nu in Tromo (Noorwegen) zou bevinden en u wil naar hem toe gaan. U hebt immers een chemische legering uitgevonden waarvan u de 'blueprint' aan hem wil geven. U zocht hem echter nog niet op omdat u niet over de vereiste documenten om te reizen beschikt.

In België had u problemen in uw opvanginitiatief met moslims die wilden dat u met hen zou bidden. U werd reeds ziek van het eten en liep bovendien TBC op en wil niet meer de kamer delen met andere vluchtelingen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient immers te worden opgemerkt dat u blijft bij de verklaringen die u tijdens uw eerste asielaanvraag aflegde (zie gehoor CGVS, p.2). U haalt wel aan tijdens uw eerste asielaanvraag enkele zaken verborgen te hebben gehouden en wenst nu enkel elementen toe te voegen maar niets te wijzigen. Aangezien in het kader van uw eerste asielaanvraag besloten werd dat deze problemen ongeloofwaardig waren, kan evenmin geloof gehecht worden aan de nieuwe elementen die u toevoegt en die blijkbaar voortvloeien uit uw eerdere beweerde problemen. Bovendien kan betreffende de door u voorgelegde krant (The Nigerian Observer dd. 17/10/2008) worden opgemerkt dat u er vooreerst geen idee van hebt hoe deze bij uw advocaat zou terecht gekomen zijn (zie gehoor CGVS, p. 2, verklaring DVZ, n°36), waardoor de authenticiteit ervan reeds in vraag kan worden gesteld. Bovendien bevindt het artikel waarin uw naam genoemd wordt zich op een bladzijde van de krant (pagina 5) waarop als datum 17 oktober 2008 vermeld staat terwijl op de achterkant van hetzelfde blad (pagina 6) de datum 24 oktober 2008 vermeld staat. Deze vaststelling laat toe te concluderen dat dit geen authentiek artikel in de krant van 17 oktober 2008 was en dat de krant die u voorlegt duidelijk gefabriceerd is. Dit element bevestigt trouwens de vaststellingen aangaande de ongeloofwaardigheid van uw algehele verklaringen in verband met uw vervolging in Nigeria.

Wat betreft de problemen om te reizen naar uw zoon en de problemen in uw opvangplaats in België, dient te worden vastgesteld dat deze geen verband houden met het asiel of de subsidiaire bescherming.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld. De door u in het kader van uw tweede asielprocedure neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Het krantenartikel werd hierboven reeds besproken. De overige documenten (attesten opleiding Groep T, diploma 'Marine Engineering' dd. 20/08/1996 en uw identiteitskaart uitgegeven op 24/06/2005) bevatten enkel identiteitsgegevens van u waaraan hier niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel roept verzoeker de schending in van de artikelen 57/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, evenals de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker verklaart dat hij in het kader van zijn tweede asielaanvraag bijkomende elementen en stukken wou overmaken aangaande de feiten van zijn eerste asielaanvraag. "Met andere woorden heeft verzoeker geen nieuwe feiten aangebracht en steunt hij zich op de feiten zoals aangegeven in de eerste asielaanvraag, (...)." Volgens hem schendt de Commissaris-generaal zijn onderzoeks- en motiveringsverplichting door te stellen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de nieuwe elementen omdat verzoekers verklaringen naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag niet geloofwaardig waren. De nieuwe elementen dienen apart op geloofwaardigheid te worden beoordeeld. Na deze beoordeling

moet worden nagegaan of de nieuwe elementen de geloofwaardigheid van de verklaringen kunnen herstellen.

Verzoeker stelt verder dat hij de krant 'The Nigerian Observer' van 17 oktober 2008 via zijn advocaat verkreeg. Nu deze niet aanwezig was bij het gehoor kon deze geen verdere verduidelijking verschaffen. Nog volgens verzoeker concludeerde de Commissaris-generaal te snel dat het een niet authentiek document betreft. De Commissaris-generaal liet na voldoende feitelijke gegevens te verzamelen om een dergelijke gevolgtrekking te kunnen maken. Verzoeker stelt het artikel te hebben opgevraagd bij de archieven van 'The Nigerian Observer'. Gezien het belang van het artikel handelde de Commissaris-generaal niet zorgvuldig door geen bijkomende inlichtingen in te winnen over de oorsprong van het stuk. Volgens verzoeker verliep het gehoor verder niet in optimale omstandigheden aangezien hij het psychologisch moeilijk heeft. Als gevolg hiervan heeft hij aanzienlijke concentratiemoeilijkheden. Deze problemen blijken uit het gehoorverslag aangezien het gehoor vroegtijdig diende te worden afgerond. Verzoeker zou in behandeling zijn bij een psychiater. Hij verwijt de Commissaris-generaal ook dat er niet op alle belangrijke elementen werd ingegaan. Hij verwijst hierbij naar het contact met een VN afgevaardigde, de disc die hij bezat met vertrouwelijke informatie over PDP, activiteiten in Nigeria over expatriates, de omstandigheden van de aanval op zijn ouders, De contacten met de UN-afgevaardigde zijn tevens een nieuw element; maar dit wordt geenszins voldoende onderzocht.

In een tweede middel wordt de schending ingeroepen van artikel 1, A, 2 en 33 van de Vluchtelingenconventie, van de artikelen 48/3, 48/4 en 52 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 3, 5 en 6 van het EVRM.

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen in het kader van zijn vluchtmotieven, wijst op de huidige politieke sfeer in Nigeria en concludeert in aanmerking te komen voor de Vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus *"nu hij wel degelijk een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van binnenlands geweld door een door de overheid gesteunde organisatie"*.

2.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 (cf. infra). Aangezien de twee middelen inhoudelijk in wezen gelijklopend zijn, worden zij samen behandeld.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Voor zover verzoeker zich beroept op de schending van artikel 52 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 5 en 6 EVRM dient te worden vastgesteld dat hij niet uitwerkt op welke wijze voormelde artikelen werden geschonden door de bestreden beslissing zodat deze schendingen dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Artikel 33 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 kan niet dienstig worden ingeroepen daar de Raad gevat werd krachtens artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet en, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, derhalve uitsluitend uitspraak doet over de hoedanigheid van vluchteling.

Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>) (zie sub 2.2.3).

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te

verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de reglementair bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

In zoverre een onderzoek van de door verzoeker aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. Derhalve kan enkel worden ingegaan op het middel voor zover het betrekking heeft op de beoordeling van de nieuwe gegevens, in casu een artikel uit de krant 'The Nigerian Observer'; de herkenning van een scherpschutter van het Nigeriaanse leger tijdens een cafébezoek; het feit dat hij na het nuttigen van een maaltijd werd weggevoerd naar het ziekenhuis waarbij hij vermoedt dat zijn eten vergiftigd was; het bezit door zijn vroegere collega Kemi in Canada van 'drives' met een veelheid aan gevoelige informatie ten gevolge waarvan, zoals hij van iemand in België vernam, zijn ouders werden mishandeld; het feit dat hij als getuige wordt gezocht in het kader van een gepland proces in de VS; *"de bedoeling is mij te ontvoeren, mij de codes van de legering en de diskdrives te ontfutselen en mij uit de weg te ruimen"* (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 6, nr.36).

Verzoeker weerlegt niet in concreto de motivering van de bestreden beslissing aangaande de vaststelling dat het artikel waarin zijn naam genoemd wordt zich op bladzijde 5 van de krant bevindt waarop als datum 17 oktober 2008 vermeld staat, terwijl de achterkant van hetzelfde blad, pagina 6, 24 oktober 2008 als datumvermelding heeft (map tweede asielaanvraag, stuk 9: map "documenten").. Dit gebrek aan authenticiteit klemmt des te meer daar verzoeker verklaart dat hij dit document bekwam via zijn advocaat - aangenomen dient worden dat hij zijn voormalige Belgische advocaat bedoelt (zie map tweede asielaanvraag, stuk 8, brief van 20 november 2008) - doch hoegenaamd niet kan duiden wie deze krant naar zijn advocaat stuurde (map tweede asielaanvraag, stuk 3, p.2).

Inzake verzoekers psychologische problemen en de psychiatrische behandeling blijkt dat deze niet worden aangetoond aangezien verzoeker geen bewijs bijbrengt inzake psychologische problemen die concentratiemoeilijkheden tot gevolg zouden hebben. Het attest van Dr. P. dateert immers van 26 augustus 2008 terwijl verzoeker op het CGVS gehoord werd op 9 maart 2009, zodat het gelet op de tijdsperiode van zeven maanden niet dienstig kan worden ingeroepen. Bovendien blijkt uit dit attest dat verzoeker wel degelijk in staat is om een coherent verhaal te brengen en wordt er geen melding gemaakt van concentratieproblemen (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3).

Inzake de overige elementen (de herkenning van een scherpschutter van het Nigeriaanse leger tijdens een cafébezoek; het feit dat hij na het nuttigen van een maaltijd werd weggevoerd naar het ziekenhuis waarbij hij vermoedt dat zijn eten vergiftigd was; het bezit door zijn vroegere collega Kemi (Kemy) in Canada van 'drives' met een veelheid aan gevoelige informatie ten gevolge waarvan, zoals hij van iemand in België vernam, zijn ouders werden mishandeld; het feit dat hij als getuige wordt gezocht in het kader van een gepland proces in de VS; *"de bedoeling is mij te ontvoeren, mij de codes van de legering en de diskdrives te ontfutselen en mij uit de weg te ruimen"*) dient te worden vastgesteld dat dit loutere beweringen betreffen die niet ondersteund worden door enig begin van bewijs. Deze beweringen, inclusief deze in het verzoekschrift omtrent de contacten met de UN-afgevaardigde, vermogen dan ook niet de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, zoals die blijkt uit het administratief dossier omtrent de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, te herstellen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.2. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 2.1.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS